

Dyrektor Izby
Administracji
Skarbowej
w Gdańsku

2201-IWW-1.0921.74.2017

VNP: 013451/2018

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Izba Administracji Skarbowej w Gdańsku

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Temat kontroli	Weryfikacja działań podejmowanych przez organ podatkowy w przedmiocie monitorowania i zarządzania zaległościami podatkowymi za 2010 i 2011r. Prowadzenie spraw wierzyielskich.
Jednostka kontrolowana	Drugi Urząd Skarbowy w Gdyni ul. Hutnicza 25 81-061 Gdynia
Kierownik jednostki kontrolowanej	Pani Aldona Adamczyk Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni (zwany dalej Naczelnikiem lub NUS) pełniąca obowiązki Naczelnika od dnia 01.07.2016r. i powołana na stanowisko Naczelnika od dnia 01.03.2017r. Pani Elżbieta Drogoś Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni (zwany dalej Naczelnikiem lub NUS) pełniąca obowiązki Naczelnika od dnia 01.04.2012r. i powołana na stanowisko Naczelnika od dnia 12.12.2013r. do dnia 30.06.2016r.
Kontrolerzy:	Elżbieta Pawłowska, st. ekspert skarbowy – koordynator kontroli, Urszula Płoska, ekspert skarbowy, Beata Tarnachowicz, ekspert skarbowy, Małgorzata Nitka, st. ekspert skarbowy, Katarzyna Szymańska, kierownik referatu, Krzysztof Piotrowicz, kierownik referatu, działający na podstawie upoważnienia Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Gdańsku nr 2201-IWW-1.0921.74.2017 z dnia 27.09.2017r.
Data rozpoczęcia i zakończenia czynności kontrolnych	Kontrola w okresie 28.08.2017 i od 6.10.2017r. do 10.10.2017r.
Podstawa prawna prowadzenia kontroli	Art. 6 ust.5 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. Nr 185, poz. 1092).
Wpisano do ewidencji kontroli	Pozycja nr 2/2017
Okres objęty kontrolą	Kontroli podlegały działania podejmowane przez organ podatkowy w przedmiocie monitorowania i zarządzania zaległościami podatkowymi z tytułu: – podatku dochodowego od osób fizycznych, prawnych i od towarów i usług za 2010r. , – podatku dochodowego od osób fizycznych, prawnych i od towarów i usług za 2011r.
Zakres przedmiotowy kontroli	Zakres badania objął następujące zagadnienia kontroli: 1) polityka Naczelnika Urzędu Skarbowego w zakresie monitorowania i zarządzania zaległościami podatkowymi objętymi ryzykiem przedawnienia; 2) stosowanie instrumentów przewidzianych przepisami prawa dla zarządzania zaległościami podatkowymi objętymi ryzykiem przedawnienia.

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna	Działania Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni w kierowanym Urzędzie Skarbowym, w badanym zakresie, oceniono pozytywnie z nieprawidłowościami .
Uzasadnienie oceny ogólnej	Zastosowane rozwiązania w polityce NUS w zakresie stosowania instrumentów przewidzianych przepisami prawa dla zarządzania zaległościami podatkowymi objętymi ryzykiem przedawnienia w części przypadków okazały się niewystarczające. NUS, do dnia kontroli, orzekł odpowiedzialność osób trzecich jedynie do ok. połowy kwoty zaległości za kontrolowane okresy, pomimo że w ocenie Dyrektora Izby Administracji Skarbowej we wszystkich przypadkach, wystąpiły ustawowe przesłanki do orzeczenia odpowiedzialności na osoby trzecie. NUS stosował instrumenty przewidziane przepisami prawa w zakresie ustanawiania hipotek i zastawów w sytuacji stwierdzenia istnienia majątku dłużnika, a także podejmował próby ich zastosowania. W zakresie zastosowania instrumentów określonych w art. 33 Ordynacji podatkowej NUS (według złożonych wyjaśnień) - jeżeli dokonywał analiz pod kątem zaistnienia przesłanek do zabezpieczenia wykonania zobowiązań podatkowych - to w przypadku komórki kontroli podatkowej analizy te nie były dokumentowane, zaś w komórce postępowań podatkowych były sporządzane adnotacje służbowe z tych analiz (pomimo braku w procedurze obowiązku sformalizowanego dokumentowania analiz). W kilku przypadkach, wobec braku analiz pod kątem zabezpieczenia i w konsekwencji odstąpienia od dokonania zabezpieczenia w toku postępowań podatkowych, należy uznać za działanie, które z dużym prawdopodobieństwem nie ułatwiło późniejszego skutecznego egzekwowania zaległości podatkowych. Stwierdzone nieprawidłowości NUS działającego jako organ egzekucyjny polegały głównie na: opieszałości w podejmowaniu działań mających na celu wszczęcie egzekucji administracyjnej, braku analizy skuteczności środków egzekucyjnych, ich systematyczności w toku długotrwale prowadzonych postępowań egzekucyjnych, ograniczonym zakresie poszukiwania składników majątku i niepełnym wykorzystaniu posiadanych informacji o majątku. W przypadku czterech podmiotów stwierdzono zaniechania w ponownym zaewidencjonowaniu tytułów wykonawczych po ich wpływie do kontrolowanego organu, jednakże z uwagi na zgłoszone nieprawidłowości po przyjęciu obowiązków służbowych przez obecnego komornika skarbowego – Panią Beatę Szulc - Dyrektorowi Izby Skarbowej w Gdańsku pismami: z dnia 28.10.2016r. nr 2209-EA.511.215.2016.80 oraz z dnia 09.11.2016r. nr 2209-EA.511.218.2016.80 - odstępuje się od formułowania oceny w tym zakresie. W ww. pismach zostały wymienione podmioty o nr NIP: [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE]. Podobną nieprawidłowość stwierdzono także w przypadku podmiotu NIP [REDAKTOWANE] w zakresie ponad dwuletniej beczynności organu w zaewidencjonowaniu spraw po zwrocie tytułów wykonawczych przez inny organ aż do dnia umorzenia postępowania egzekucyjnego obejmującego zaległości podatkowe w kwocie należności głównej ponad 2 mln zł (58 tytułów wykonawczych dotyczących lat 2008-2013). Pozytywnie ocenić należy podejmowanie działań w zakresie eliminowania tytułów wykonawczych, co do których postępowanie egzekucyjne

	okazało się bezskuteczne. Wskazać także należy, iż pełne uzasadnienia faktyczne postanowień o umorzeniu postępowania egzekucyjnego (wymagane przez przepisy kodeksu postępowania administracyjnego) wywiedzione zostały w oparciu o obszerny materiał dowodowy zgromadzony przez NUS (przed wydaniem orzeczeń). Wobec wszystkich podmiotów zostały skierowane wnioski o ukaranie do komórki karnej skarbowej, z czego we wszystkich przypadkach wszczęto dochodzenia, a sprawy zakończyły się skierowaniem do Sadu Rejonowego w Gdyni IX Wydział Karny aktów oskarżenia oraz skazaniem lub umorzeniem postępowania przygotowawczego.
--	--

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Polityka Naczelnika Urzędu Skarbowego w zakresie monitorowania i zarządzania zaległościami podatkowymi objętymi ryzykiem przedawnienia.	
Stan prawny	1. Regulamin organizacyjny Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni stanowiący Załącznik do Zarządzenia nr 1/2010 Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni z dnia 06.12.2010r., 2. Regulamin organizacyjny Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni stanowiący Załącznik do Zarządzenia nr 1/2013 Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni z dnia 14.01.2013r., 3. Regulamin organizacyjny Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni stanowiący Załącznik do Zarządzenia nr 09/2014 Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni z dnia 25.03.2014r., 4. Regulamin organizacyjny Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni stanowiący Załącznik do Zarządzenia nr 16/2015 Dyrektora Izby Skarbowej w Gdańsku z dnia 01.04.2015r., 5. Regulamin organizacyjny Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni stanowiący Załącznik do Zarządzenia nr 128/2015 Dyrektora Izby Skarbowej w Gdańsku z dnia 02.09.2015r., 6. Regulamin organizacyjny Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni stanowiący Załącznik do Zarządzenia nr 27/2016 Dyrektora Izby Skarbowej w Gdańsku z dnia 07.04.2016r., 7. Regulamin organizacyjny Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni stanowiący Załącznik do Zarządzenia nr 12/2017 Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Gdańsku z dnia 09.03.2017r.
Opis stanu faktycznego	Z powyższych regulaminów organizacyjnych wynika, że zadania w zakresie koordynowania, oceny i analizy ryzyka dotyczące braku wykonania zobowiązań podatkowych mogących ulec przedawnieniu realizowały: • Dział Rachunkowości Podatkowej, • Samodzielny Referat Analiz i Planowania, • Dział Egzekucji Administracyjnej. Na podstawie Zarządzenia nr 09/2014r. Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni z dnia 25.03.2014r. część zadań ww. komórek od dnia 01.07.2014r. realizował Samodzielny Referat Spraw Wierzycielskich, a od dnia 01.04.2015r. - na podstawie Zarządzenia nr 16/2015 Dyrektora Izby Skarbowej w Gdańsku z dnia 01.04.2015r. - Dział Spraw Wierzycielskich. Ponadto w trakcie kontroli ustalono, że w kontrolowanej jednostce analizą

działań w celu likwidacji zaległości podatkowych oraz podejmowaniem działań zapobiegających przedawnieniu zaległości podatkowych zajmował się zespół ds. analizy przedawnionych zaległości podatkowych, powołany kolejno:

- Decyzją nr 58/2010 Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni z dnia 22.12.2010r. w sprawie powołania zespołu do spraw badania przedawnień zaległości podatkowych w Drugim Urzędzie Skarbowym w Gdyni;
- Zarządzeniem nr 36/2012 Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni z dnia 26.07.2012r. w sprawie wprowadzenia instrukcji prowadzenie analizy zaległości podatkowych przedawnionych w Drugim Urzędzie Skarbowym w Gdyni;
- Zarządzeniem nr 4/2014 Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni z dnia 24.01.2014r. w sprawie wprowadzenia drugiej wersji instrukcji prowadzenie analizy zaległości podatkowych przedawnionych w Drugim Urzędzie Skarbowym w Gdyni.
- Zarządzeniem nr 39/2014 Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni z dnia 19.11.2014r. w sprawie wprowadzenia instrukcji prowadzenie analizy zaległości podatkowych przedawnionych w Drugim Urzędzie Skarbowym w Gdyni.

W posiedzeniach zespołu brał udział Naczelnik, Z-ca Naczelnika, a także kierownicy komórek organizacyjnych: Działu Egzekucji Administracyjnej, Działu Kontroli Podatkowej, Działu Orzecznictwa Podatkowego PP, Referatu Analiz i Planowania, Działu Rachunkowości Podatkowej, Wieloosobowego Stanowiska Spraw Karnych Skarbowych, Referatu Czynności Sprawdzających, a od dnia 21.08.2014r. brał udział w spotkaniach kierownik Referatu Spraw Wierzycielskich.

Od dnia 01.04.2015r. analiza działań w celu likwidacji zaległości podatkowych oraz monitorowanie i koordynowanie zadań w zakresie przeciwdziałania przedawnieniom zaległości podatkowych było przedmiotem spotkań kierowników komórek organizacyjnych, które odbywały na podstawie niżej wskazanych procedur, tj:

- Wewnętrznej Procedury Postępowania nr SN/020- 0015/15/00 Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni obowiązującej od dnia 01.04.2015r. w sprawie prowadzenia analizy zaległości podatkowych przedawnionych – w spotkaniach uczestniczyli kierownicy: Działu Spraw Wierzycielskich, Działu Postępowań Podatkowych, Działu Rachunkowości, Wieloosobowego Stanowiska Spraw Karnych Skarbowych i Działu Egzekucji Administracyjnej;
- Wewnętrznej Procedury Postępowania nr 2209-SN.020.14.16 Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni obowiązującej od dnia 01.10.2016r. w sprawie prowadzenia analizy zaległości podatkowych przedawnionych – w spotkaniach uczestniczyli kierownicy: Działu Spraw Wierzycielskich, Wieloosobowego Stanowiska Spraw Karnych Skarbowych i Działu Egzekucji Administracyjnej;
- Wewnętrznej Procedury Postępowania nr 2209-SWS.9.20.17 Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni obowiązującej od dnia 01.04.2017r. w sprawie prowadzenia analizy zaległości podatkowych przedawnionych – w spotkaniach uczestniczyli kierownicy: Działu Spraw Wierzycielskich, Wieloosobowego Stanowiska Spraw Karnych Skarbowych i Działu Egzekucji Administracyjnej.

Ponadto w kontrolowanej jednostce zostały wydane wewnętrzne procedury postępowania:

	- nr SN/020-0019/15/00 obowiązująca od dnia 01.04.2015r.; - nr 2209-SN.020.13.16 obowiązująca od dnia 01.10.2016r.; nr 2209-SWS.020.14.17 obowiązująca od dnia 01.06.2017r., które ustalały zasady współpracy komórki spraw wierzycielskich z pozostałymi komórkami organizacyjnymi urzędu.
Ustalenia	W trakcie kontroli jednostka kontrolowana w piśmie z dnia 05.10.2017r. poinformowała, że nie jest w posiadaniu protokołów z posiedzeń zespołu ds. analizy zaległości podatkowych za lata 2011-2012. Natomiast z przedłożonych protokołów ze spotkań zespołu ds. analizy przedawnionych zaległości podatkowych wynika, że spotkania zespołu odbyły się: w 2013r. – dwa razy, w 2014r. – dziewięć razy, w 2015r. – dwa razy. Z kolei z przedłożonych protokołów ze spotkań kierowników komórek organizacyjnych w sprawie analizy zaległości podatkowych wynika, że spotkania te odbyły się: w 2015r. – trzy razy, w 2016r. – cztery razy, w 2017r. do dnia kontroli tj. 28.09.2017r. – dwa razy. Tematem spotkań zarówno zespołu ds. analizy zaległości podatkowych, jak i ww. spotkań kierowników była analiza zaległości wytypowanych podmiotów, zgodnie z przyjętymi kryteriami w zakresie kwoty zaległości oraz terminu ich przedawnienia. Typowanie podmiotów przeprowadzano na podstawie wcześniej przygotowanego wykazu (raportu z bazy danych e-Orus) podmiotów posiadających największe zaległości podatkowe ze zbliżającym się terminem ich przedawnienia. Z powyższych protokołów wynika, że na spotkaniach poprzez organizację współdziałania komórek organizacyjnych urzędu w zakresie wzajemnego udzielania wyjaśnień i przepływu informacji na podstawie zebranych informacji z systemu e-Orus, Poltax, Poltax 2B, EgaPoltax, KRS, hurtowni WHATAX oraz aplikacji Pesel i Serce analizowano wszystkie możliwe czynności, które należałoby przedsięwziąć, aby zapobiec przedawnieniu zobowiązań wytypowanych podmiotów. W ramach spotkań omawiano i analizowano kwestie w zakresie: wystąpienia przesłanek bezskuteczności postępowania egzekucyjnego, wykorzystania wszystkich dostępnych środków egzekucyjnych i ich skuteczności, możliwości zastosowania zastawu skarbowego i wpisu hipoteki na nieruchomości, możliwości wystąpienia z wnioskiem o orzeczenie odpowiedzialności osób trzecich, wszczęcia postępowania na spadkobierców, wszczęcia postępowania karno-skarbowego, sporządzenia wniosku o zakaz prowadzenia działalności, skierowania skargi pauliańskiej oraz planu działania w stosunku do podmiotów generujących największe zaległości podatkowe. Z powyższych protokołów również wynika, iż z badanej próby objęto analizą podmioty: NIP [REDAKTOWANO], NIP [REDAKTOWANO], NIP [REDAKTOWANO], NIP [REDAKTOWANO], NIP [REDAKTOWANO], NIP [REDAKTOWANO], NIP [REDAKTOWANO], NIP [REDAKTOWANO], NIP [REDAKTOWANO]. Jednakże w zakresie orzekania o odpowiedzialności podatkowej osób trzecich, wydawania decyzji orzekających o zabezpieczeniu na majątku dłużnika, nadawania decyzjom nieostatecznym rygoru natychmiastowej wykonalności oraz w zakresie prowadzonej egzekucji przyjęte rozwiązania organizacyjne okazały się niewystarczające, co szczegółowo opisano poniżej.
Ocena częściowa	Działania Naczelnika Urzędu Skarbowego w zakresie organizacji pracy w aspekcie monitorowania i zarządzania zaległościami podatkowymi objętymi ryzykiem przedawnienia należy ocenić pozytywnie z uchybieniami.

2. Stosowanie instrumentów przewidzianych przepisami prawa dla zarządzania zaległościami podatkowymi objętymi ryzykiem przedawnienia z tyt. niezapłaconych zobowiązań za lata 2010 – 2011.

Opis stanu faktycznego	Badaniu poddano działania organu podatkowego w zakresie stosowania instrumentów przewidzianych przepisami prawa dla zarządzania zaległościami podatkowymi objętymi ryzykiem przedawnienia z tytułu niezapłaconych zobowiązań w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych, podatku dochodowego od osób prawnych i podatku od towarów i usług za 2010r. i 2011r. Podstawą typowania spraw do kontroli był raport sporządzony w Hurtowni Whtax obszar skoroszyt SPRZAL.40 arkusz 41 na dzień 25 wrzesień 2017 sprawozdanie nr 179, dotyczący zaległości za 2010r. i 2011r., które będą przedawnione. Sprawy do badania wybrane zostały metodą niestatystyczną z wnioskowaniem niematematycznym. Łączna kwota zaległości wg w/w raportu wynosi 40 048 409,28 zł, w tym za 2010r. - 13 063 133,46 zł, za 2010r. – 26 985 275,82 zł. Ogółem wytypowano 154 zaległości podatkowe 10 podmiotów (osób prawnych) na łączną kwotę 3 667 149,87 zł, co stanowi 9,16% zaległości z w/w łącznej kwoty zaległości za 2010r. i 2011r. Zakres obowiązków poszczególnych komórek wynikał z obowiązujących w danych okresach Regulaminów organizacyjnych Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni: 1) wydawaniem decyzji orzekających o odpowiedzialności osób trzecich zajmował się: • w okresie 2010r. do 30.06.2014r. - Dział Postępowań Podatkowych; • od 01.07.2014r. - Dział Spraw Wierzycielskich; 2) wydawaniem decyzji orzekających o zabezpieczeniu wykonania zobowiązań podatkowych oraz postanowień o nadaniu decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności zajmował się: • w okresie 2010r. do 30.06.2014r. - Dział Postępowań Podatkowych; • od 01.07.2014r. - Dział Spraw Wierzycielskich; 3) prowadzeniem ewidencji wpisów hipotek przymusowych do ksiąg wieczystych, prowadzeniem rejestru zastawów skarbowych oraz występowaniem o wpis hipoteki przymusowej i zastawów zajmował się: • w okresie 2010r. do 30.06.2014r. - Dział Postępowań Podatkowych; • od 01.07.2014r. - Dział Spraw Wierzycielskich.
-------------------------------	--

2a. Stosowanie instrumentów przewidzianych przepisami prawa dla zarządzania zaległościami podatkowymi objętymi ryzykiem przedawnienia z tyt. niezapłaconych zobowiązań za lata 2010 – 2011 w zakresie: rygoru natychmiastowej wykonalności, skarg paulińskich, decyzji zabezpieczających, zastawu i hipoteki.

Stan prawny	Ustawa z dnia 29.08.1997r. Ordynacja podatkowa (j.t.: Dz. U. z 2017r. poz. 201).
Opis stanu faktycznego	Zastaw i hipoteka W badanej próbie (tj. 10 podmiotów) Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni nie ustanowił żadnego zastawu skarbowego. Z wyjaśnień udzielonych w toku kontroli wynika, że w stosunku do w/w poszukiwano majątku ruchomego pod kątem ustanowienia zastawu skarbowego. W zakresie hipotek ustanowione zostały wobec 4 podmiotów (NIP:

[redacted], [redacted], [redacted], [redacted]) hipoteki na posiadanych przez nie nieruchomościach obejmujące łącznie 74 zaległości podatkowych, tj:

- 6 hipotek na jednej nieruchomości podmiotu NIP: [redacted];
- 9 hipotek na dwóch nieruchomościach podmiotu NIP: [redacted];
- 32 hipotek na dwóch nieruchomościach podmiotu NIP: [redacted];
- 27 hipotek na dwóch nieruchomościach podmiotu NIP: [redacted]

Wierzyciel bezskutecznie poszukiwał majątku zobowiązanego poprzez kierowanie zapytań do instytucji, w tym do CEPiK, Ministerstwa Sprawiedliwości - Wykaz Ksiąg Wieczystych. Potwierdzenie braku majątku, na którym możliwe byłoby ustanowienie zabezpieczenia w postaci zastawu skarbowego (w stosunku do wszystkich podmiotów) lub hipoteki (w stosunku do pozostałych podmiotów) znalazło odzwierciedlenie w aktach postępowań egzekucyjnych zakończonych ich umorzeniem.

Dokonywane analizy sytuacji finansowej zobowiązanych (brak majątku, z którego mogły być dochodzone należności) doprowadziły w konsekwencji do wszczęcia postępowań w sprawie orzeczenia o odpowiedzialności podatkowej członków zarządu podmiotów. Powyższe dot. zaległości podatkowych podmiotów NIP: [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted]

Skarga pauliańska

W badanej próbie (tj. 10 podmiotów) Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni nie występował do Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa z wnioskami o wytoczenie powództwa przeciwko zobowiązanym.

Zgodnie z wyjaśnieniami złożonymi w toku kontroli wobec wytypowanych podmiotów nie stwierdzono przesłanek do występowania ze skargą pauliańską. Jak wynika ze złożonych wyjaśnień - jeżeli nie pozyskano informacji dot. ewentualnych przesłanek do wystąpienia ze skargą pauliańską (§ 11 procedury nr 2209-SWS.020.14/17) - to po umorzeniu postępowania egzekucyjnego trwają poszukiwania majątku, w trakcie których dokonuje się analizy pod kątem pokrzywdzenia wierzyciela. Sprawy mogące skutkować skierowaniem wniosku do Prokuraturii Generalnej ujmuje się w harmonogramie prowadzonym przez kierownika Działu SEW i kolejno realizuje.

W toku kontroli przedłożono wydruk z harmonogramu oraz sporządzoną analizę z 7.04.2017r. dokonaną wobec podmiotu NIP: [redacted] (analiza negatywna – odstąpiono od inicjowania procedury tzw. skargi pauliańskiej).

Wydawanie decyzji orzekających o zabezpieczeniu na majątku dłużnika w toku kontroli lub postępowania podatkowego za lata 2010-2011.

W badanej próbie (tj. 10 podmiotów) prowadzone były trzy kontrole podatkowe wobec podmiotów:

- NIP: [redacted] (dot. podatku od towarów i usług za okres 10/2009-12/2010);
- NIP: [redacted] (dot. m.in. podatku od towarów i usług za 9/2011);
- NIP: [redacted] (dot. podatku od towarów i usług za 6/2010);
- NIP: [redacted] (dot. podatku od towarów i usług za okres 1-5/2011).

W toku prowadzonych kontroli podatkowych nie zastosowano instytucji zabezpieczenia na podstawie art. 33 § 1 Ordynacji podatkowej. Z informacji uzyskanej od kierownika komórki wierzycielskiej wynika, że powodem niestosowania ww. instytucji był brak wniosku komórki kontroli o dokonanie

zabezpieczenia.

Ponadto w badanej próbie (10 podmiotów) prowadzone były postępowania podatkowe wobec podmiotów NIP: [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE].

W toku prowadzonych postępowań podatkowych nie zastosowano instytucji zabezpieczenia na podstawie art. 33 § 1 Ordynacji podatkowej. Z informacji uzyskanej od kierownika komórki wierzycielskiej wynika, że powodem niestosowania ww. instytucji był brak wniosku komórki postępowań podatkowych o dokonanie zabezpieczenia.

Jak wynika z przedłożonych w toku kontroli procedur w Drugim Urzędzie Skarbowym w Gdyni obowiązywała procedura: „Współpraca komórek organizacyjnych urzędu w zakresie spraw wierzycielskich” nr SN/020-0019/15/00 z 1.04.2015r., nr 2209-SN.020.13.16 z 1.10.2016r. oraz nr 2209-SWS.020.14.17 z 1.06.2017r.

Z § 7 pkt 1 i 2 w/w procedur wynika, że: „pracownik prowadzący postępowanie podatkowe albo kontrolę podatkową zobowiązany jest do analizy występowania przesłanek do zabezpieczenia wykonania zobowiązania podatkowego, będącego przedmiotem tego postępowania lub kontroli. W przypadku, gdy wystąpią przesłanki do dokonania zabezpieczenia wykonania zobowiązania podatkowego, pracownik (komórki postępowań podatkowych lub kontroli) niezwłocznie przekazuje do komórki SEW wniosek wraz z uzasadnieniem w sprawie wydania decyzji o zabezpieczeniu wykonania zobowiązania podatkowego.”

Przebieg czynności dokonywanych w toku w/w analizy, jak też sposób jej dokumentowania nie został w wewnętrznej procedurze określony.

Przed 1.04.2015r. zasady współpracy komórek organizacyjnych urzędu w zakresie spraw wierzycielskich nie zostały skonkretyzowane formalną procedurą wewnętrzną, przy czym zgodnie z regulaminem organizacyjnym urzędu do dnia 1 lipca 2014r. (tj. do czasu powstania komórki wierzycielskiej) zadania z zakresu stosowania zabezpieczeń określonych w art. 33 Ordynacji podatkowej przypisane były do komórki postępowań podatkowych.

Jak wynika z wyjaśnień udzielonych w toku kontroli:

- W dziale kontroli podatkowej prowadzone są analizy przesłanek dokonania zabezpieczenia wykonania zobowiązania podatkowego poprzez analizę m.in. wydruków z podsystemu CZM, CEPIK i elektronicznego rejestru ksiąg wieczystych, a także okoliczności wyzbywania się środków trwałych oraz poprzez wzywanie do złożenia oświadczenia ORD-HZ. Na podstawie powyższych analiz podejmowana jest decyzja o wystąpieniu z wnioskiem o zabezpieczenie. Okoliczność analiz nie jest dokumentowana.
- W dziale postępowań podatkowych prowadzone są analizy przesłanek dokonania zabezpieczenia wykonania zobowiązania podatkowego w oparciu o dane znane z urzędu. Fakt braku na etapie postępowania podatkowego sporządzenia pisemnej adnotacji o braku przesłanek do dokonania zabezpieczenia nie oznacza, że w/w czynności nie zostały podjęte. Niemniej do kontroli przedłożono kserokopie dokonywanych analiz pod kątem zabezpieczenia dotyczących innych podmiotów niż wytypowane do kontroli.

Niemniej wobec braku adnotacji służbowych dotyczących przeprowadzenia ewentualnej analizy pod kątem zabezpieczenia wykonania zobowiązań podatkowych wobec podmiotów wytypowanych do kontroli – analiza późniejszych działań organu zmierzających do wyegzekwowania należności, przede wszystkim postępowań egzekucyjnych, w których stwierdzono bezskuteczność prowadzenia egzekucji z uwagi na brak majątku może prowadzić do wniosku, że ewentualne zabezpieczenie wykonania zobowiązań podatkowych na etapie prowadzonej kontroli podatkowej czy postępowania podatkowego mogłoby ułatwić skuteczne ich dochodzenie w trybie przymusowym.

Powyższe stwierdzono w przypadku:

- NIP: [REDAKTOWANO]. Wszczęcie postępowania podatkowego dot. podatku od towarów i usług za czerwiec 2010r. nastąpiło postanowieniem z [REDAKTOWANO] (doręczenie w trybie zastępczym). Wszelkie kolejne pisma/wezwania kierowane na adres podmiotu doręczane były w trybie zastępczym.

Decyzja wymiarowa Nr [REDAKTOWANO] została wydana w dniu [REDAKTOWANO].

Należy przy tym zauważyć, że jak wynika z akt egzekucyjnych postępowania egzekucyjne (prowadzone od 2011r.) wobec podmiotu dotyczące innych należności były w znacznym stopniu bezskuteczne (wyegzekwowano jedynie niewielkie kwoty). Ustalono w bazie CEPIK posiadanie przez podmiot dwóch pojazdów, jednak nie można było zlokalizować ich miejsca położenia, z kolei jeden z pojazdów stanowił współwłasność z Bankiem. Posiadane zaś nieruchomości obciążone były hipotekami m.in. na rzecz Dyrektora Izby Celnej oraz Prokuratury Okręgowej w Gdańsku.

Postanowieniem z [REDAKTOWANO] umorzono postępowanie egzekucyjne jako bezskuteczne.

Z wyjaśnień kierownika komórki postępowań podatkowych wynika, że w stosunku do w/w podmiotu na etapie prowadzonego postępowania podatkowego nie była dokonywana analiza pod kątem zabezpieczenia na podstawie art. 33 Ordynacji podatkowej. Jako powód wskazano, że „z uwagi, iż postępowanie nie zostało zakończone w okresie objętym przedawnieniem, a wręcz przeciwnie do okresu przedawnienia pozostało ok. 3 lata uważano, iż zobowiązanie będzie skutecznie wyegzekwowane. W czasie wydawania decyzji brak było procedur nakazujących dokonanie analiz o wydanie decyzji zabezpieczających”.

- NIP: [REDAKTOWANO]. Postanowieniem z [REDAKTOWANO], wszczęto postępowanie podatkowe m.in. w zakresie podatku od towarów i usług za okres 1-5/2011. Większość pism kierowanych na etapie prowadzonego postępowania podatkowego doręczana była w trybie zastępczym. Decyzja wymiarowa nr [REDAKTOWANO] do [REDAKTOWANO] wydana została w dniu [REDAKTOWANO] (również doręczona w trybie zastępczym).

Pismem z dnia 20.11.2013r. Dział Egzekucji Administracyjnej II Urzędu Skarbowego w Gdyni poinformował dział Rachunkowości Podatkowej w miejscu o braku możliwości wszczęcia i prowadzenia postępowania egzekucyjnego (zwrócono tytuły wykonawcze) z uwagi na wykreślenie postanowieniem Sądu z [REDAKTOWANO] adresu siedziby podmiotu.

Z wyjaśnień kierownika komórki postępowań podatkowych wynika, że w toku prowadzonego postępowania podatkowego nie dokonano analizy pod kątem zabezpieczenia „z uwagi, iż postępowanie nie zostało zakończone w okresie objętym przedawnieniem, a wręcz przeciwnie do okresu przedawnienia pozostało ok. 3 lata uważano, iż zobowiązanie będzie skutecznie wyegzekwowane. W czasie wydawania decyzji brak było procedur nakazujących dokonanie analiz o wydanie decyzji zabezpieczających”

- NIP: [REDAKTOWANO] Postanowieniem z [REDAKTOWANO] wszczęto postępowanie podatkowe m.in. w zakresie podatku od towarów i usług za okres 10-12/2011. W toku postępowania podatkowego, począwszy od maja 2015r. podmiot nie odbierał korespondencji. Decyzję wymiarową nr [REDAKTOWANO] od [REDAKTOWANO] do [REDAKTOWANO] - od [REDAKTOWANO] do [REDAKTOWANO] wydano w dniu 4.05.2016r. (doreczona zastępczo). Postanowieniem z [REDAKTOWANO] umorzono postępowanie egzekucyjne jako bezskuteczne.

Z wyjaśnień kierownika komórki postępowań podatkowych wynika, że w toku prowadzonego postępowania podatkowego adres siedziby podmiotu został wykreślony z KRS oraz ustalono, że podmiot nie zawierał transakcji podlegających wpisowi w CZM. Wystane do podmiotu wezwanie ORD-HZ pozostało bez odpowiedzi, zaś poszukiwanie majątku w postaci nieruchomości nie przyniosło rezultatu. „Powyższe fakty wskazują na brak składników majątku, co uniemożliwiłoby skuteczne zabezpieczenie na majątku, zatem odstąpiono od wydania decyzji o zabezpieczeniu.”

Odnosząc się do wskazanych okoliczności i wyjaśnień należy stwierdzić, że w/w przypadkach zaniechano podjęcia niezbędnych działań – w postaci zabezpieczenia wykonania zobowiązań podatkowych w toku prowadzonych postępowań podatkowych – mających na celu zagwarantowanie możliwości dochodzenia należności podatkowych w drodze egzekucji administracyjnej. Nie sposób bowiem zgodzić się ze złożonymi wyjaśnieniami, że odstąpiono od zabezpieczenia z uwagi na pozostające jeszcze 3 lata do upływu terminu przedawnienia (od wydania decyzji wymiarowych), w ciągu których zobowiązania te mogą zostać wyegzekwowane. Krótki upływ terminu przedawnienia zobowiązań podatkowych nie jest bowiem przesłanką warunkującą dokonanie zabezpieczenia. Szczególnie w przypadku podmiotu NIP: [REDAKTOWANO] dokonanie zabezpieczenia byłoby zasadne (po dokonaniu analizy stanu majątkowego podmiotu), z uwagi na bezsporny fakt posiadania przez organ informacji o bezskutecznych w znacznej części postępowaniach egzekucyjnych (wobec innych niż objęte postępowaniem podatkowe należności).

W przypadku podmiotu NIP: [REDAKTOWANO] należy zauważyć, że wbrew wyjaśnieniom złożonym w toku kontroli wg informacji z KRS na dzień 12.10.2017r. siedziba podmiotu nie została wykreślona i pozostaje bez zmian.

Ponadto wobec jednego podmiotu NIP: [REDAKTOWANO] postępowanie kontrolne prowadził Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Gdańsku. Wnioskiem z [REDAKTOWANO] Dyrektor UKS w Gdańsku wystąpił o dokonanie zabezpieczenia w trybie art. 33 Ordynacji podatkowej. W przedłożonych do kontroli aktach sprawy znajduje się notatka służbowa z przeprowadzonej przez kierownika

	działu spraw wierzycielskich rozmowy telefonicznej z pracownikiem UKS, z której wynika, że postępowanie kontrolne zostanie zakończone wydaniem decyzji w okresie najbliższych dwóch tygodni. Decyzja Dyrektora UKS w Gdańsku wydana została w dniu [REDACTED]. W związku z powyższym odstąpiono od dokonania zabezpieczenia. Niezależnie od powyższego w pracownik działu spraw wierzycielskich podjął czynności zmierzające do ustalenia stanu majątkowego oraz przesłanek dokonania zabezpieczenia, w tym wystosowano zapytanie do ZUS ([REDACTED]), CEPIK ([REDACTED]) oraz z CZM. Nadawanie decyzjom nieostatecznym rygoru natychmiastowej wykonalności W badanej próbie nie wydano żadnego postanowienia o nadaniu rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji nieostatecznych. Z § 7 pkt 3 przedłożonych w toku kontroli procedur: „Współpraca komórek organizacyjnych urzędu w zakresie spraw wierzycielskich” nr SN/020-0019/15/00 z 1.04.2015r., nr 2209-SN.020.13.16 z 1.10.2016r. oraz nr 2209-SWS.020.14.17 z 1.06.2017r. wynika, że „pracownik prowadzący postępowanie podatkowe, które zostanie zakończone decyzją, monitoruje występowanie okoliczności, o których mowa w art. 239b § 1 Ordynacji podatkowej. Jeżeli stwierdzi, iż wystąpiły przesłanki do nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności niezwłocznie po zaakceptowaniu komórki przekazuje do kierownika komórki (spraw wierzycielskich) wiosek o wydanie postanowienia w sprawie nadania rygoru natychmiastowej wykonalności.” Przed 1.04.2015r. zasady współpracy komórek organizacyjnych urzędu w zakresie spraw wierzycielskich nie zostały skonkretyzowane formalną procedurą wewnętrzną, przy czym zgodnie z regulaminem organizacyjnym urzędu do dnia 1 lipca 2014r. (tj. do czasu powstania komórki wierzycielskiej) zadania z zakresu stosowania instytucji nadania decyzji nieostatecznej rygoru natychmiastowej wykonalności przypisane były do komórki postępowań podatkowych. W toku prowadzonej kontroli ustalono, że wobec dwóch podmiotów Dział Postępowań Podatkowych wystosował do Działu Spraw Wierzycielskich wnioski o nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności: • NIP: [REDACTED]. Odstąpiono od nadania decyzji nieostatecznej rygoru natychmiastowej wykonalności z uwagi na brak odwołania. • NIP: [REDACTED]. Odstąpiono od nadania rygoru natychmiastowej wykonalności z uwagi na brak przesłanek. Podmiot nie wniósł odwołania.
Ustalenia	Na podstawie ustaleń kontroli stwierdzono, że NUS stosował instrumenty przewidziane przepisami prawa w zakresie ustanawiania hipotek i zastawów, w sytuacji stwierdzenia istnienia majątku dłużnika. Tym samym w tym zakresie wykorzystano przewidziane przepisami prawa ww. instrumenty dla zarządzania zaległościami podatkowymi objętymi ryzykiem przedawnienia. W zakresie zastosowania instrumentów określonych w art. 33 Ordynacji podatkowej Naczelnik Urzędu Skarbowego – według złożonych wyjaśnień – jeżeli dokonywał analiz pod kątem zaistnienia przesłanek do zabezpieczenia wykonania zobowiązań podatkowych, to w przypadku komórki kontroli podatkowej analizy te nie były dokumentowane, zaś w komórce postępowań

	podatkowych sporządza się adnotacje służbowe z tych analiz (pomimo braku w procedurze obowiązku sformalizowanego dokumentowania analiz). W trzech przypadkach wobec podmiotów: [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] brak analiz pod kątem zabezpieczenia i w konsekwencji odstąpienie od dokonania zabezpieczenia w toku postępowań podatkowych należy uznać za działanie, które z dużym prawdopodobieństwem nie ułatwiło późniejszego skutecznego egzekwowania zaległości podatkowych. W zakresie odstąpienia od stosowania rygoru natychmiastowej wykonalności zachowanie organu – w kontekście braku przesłanek i ostateczność decyzji wymiarowej (z uwagi na brak odwołania) należy uznać za prawidłowe.
Ocena cząstkowa	Działania NUS, jakie podejmował w zakresie zastawów i hipotek dla zarządzania zaległościami podatkowymi objętymi ryzykiem przedawnienia, a także stosowania instrumentu zabezpieczenia na majątku podatnika i nadawania rygoru decyzjom nieostatecznym należy ocenić pozytywnie z nieprawidłowościami.
2b. Stosowanie instrumentów przewidzianych przepisami prawa dla zarządzania zaległościami podatkowymi objętymi ryzykiem przedawnienia z tyt. niezapłaconych zobowiązań za lata 2010 – 2011 w zakresie: orzekania odpowiedzialności osób trzecich.	
Stan prawny	Ustawa z dnia 29.08.1997r. Ordynacja podatkowa (j.t.: Dz. U. z 2017r. poz. 201).
Opis stanu faktycznego	W badanej próbie (tj. 10 podmiotów) wytypowane zaległości podatkowe dotyczyły osób prawnych - spółek z ograniczoną odpowiedzialnością (NIP [REDAKTOWANE], NIP [REDAKTOWANE], NIP [REDAKTOWANE], NIP [REDAKTOWANE], NIP [REDAKTOWANE], NIP [REDAKTOWANE], NIP [REDAKTOWANE], NIP [REDAKTOWANE], NIP [REDAKTOWANE], NIP [REDAKTOWANE]), w łącznej kwocie 3 667 149,87 zł. Naczelnik Urzędu Skarbowego do 10 października 2017r. orzekł odpowiedzialność osób trzecich za zaległości na łączną kwotę 1 835 969,60 zł, pomimo że we wszystkich przypadkach, w ocenie Dyrektora Izby Administracji Skarbowej wystąpiły ustawowe przesłanki do orzeczenia odpowiedzialności osób trzecich, przy czym: 1) tylko w jednym przypadku NUS orzekł odpowiedzialność osób trzecich do zaległości Spółki z całego badanego okresu (NIP [REDAKTOWANE]), 2) w przypadku pięciu podmiotów (NIP [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE]) NUS do ostatniego dnia kontroli (10 października 2017r.) nie orzekł odpowiedzialności osób trzecich w trybie art. 116 Ordynacji podatkowej do zaległości z badanego okresu tj. w przypadku: • NIP [REDAKTOWANE] (kwota zaległości [REDAKTOWANE] zł) - NUS wyjaśnił, że „postępowanie egzekucyjne zostało umorzone w dniu [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE], a pięcioletni termin, o którym mowa w art. 118 Op do wydania decyzji w przedmiocie odpowiedzialności osób trzecich upłynął [REDAKTOWANE] grudnia 2015r.” Jak wynikało z udostępnionych kontrolującym akt sprawy (KRS Nr [REDAKTOWANE]) Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Gdańsk Północ – w

Gdańsku Pan Marek Cichosz postanowieniem z dnia [REDAKTOWANO] r. Nr KM [REDAKTOWANO] umorzył prowadzone przeciwko spółce postępowanie egzekucyjne z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych. Ponadto spółka w składanych deklaracjach podatku VAT nie wykazywała sprzedaży od 2013r.

- NIP [REDAKTOWANO] (kwota zaległości [REDAKTOWANO] zł) - NUS wyjaśnił, że „w przypadku zaległości za VAT 2010r. i PIT 2010r. postępowanie egzekucyjne zostało umorzone w dniu [REDAKTOWANO], a pięcioletni termin, o którym mowa w art. 118 Op do wydania decyzji w przedmiocie odpowiedzialności osób trzecich upłynął [REDAKTOWANO] grudnia 2015r. Natomiast postępowanie do pozostałych okresów tj. CIT 2010r. i VAT 12/2010r. nie zostało wszczęte z powodów kadrowych i organizacyjnych, co zostało szczegółowo opisane w wyjaśnieniach do spółki NIP [REDAKTOWANO].

Jak wynikało z udostępnionych kontrolującym akt sprawy spółka nie wykazywała obrotów już od października 2011r. i nie składała deklaracji podatkowych. Z KRS wynika, że ostatnie sprawozdanie złożyła za 2009r. oraz że z dniem 30 września 2011r. Naczelnik wykreślił spółkę z rejestru podmiotów VAT oraz na wniosek NUS została wykreślona siedziba spółki z KRS.

- NIP [REDAKTOWANO] (kwota zaległości [REDAKTOWANO] zł) - NUS wyjaśnił, że „postępowanie egzekucyjne zostało umorzone w dniu [REDAKTOWANO], a pięcioletni termin, o którym mowa w art. 118 Op do wydania decyzji w przedmiocie odpowiedzialności osób trzecich upłynął [REDAKTOWANO] grudnia 2016r. Natomiast postępowanie do pozostałych okresów tj. CIT 2011r. komórka (Dział Spraw Wierzycielskich) jest w trakcie gromadzenia materiałów postępowania.”

Jak wynikało z udostępnionych kontrolującym akt sprawy spółka nie wykazywała obrotów już od października 2011r. i nie posiadała żadnego pojazdu mechanicznego, posiadała nieruchomości obciążone hipotekami na łączną kwotę [REDAKTOWANO] zł, ponadto [REDAKTOWANO] r. Komornik Sądowy umorzył prowadzone do rachunku bankowego spółki postępowanie egzekucyjne z uwagi na jego bezskuteczność.

- NIP [REDAKTOWANO] (kwota zaległości [REDAKTOWANO] zł) - NUS wyjaśnił, że „pięcioletni termin, o którym mowa w art. 118 Op do wydania decyzji w przedmiocie odpowiedzialności osób trzecich upłynął [REDAKTOWANO] grudnia 2015r. i [REDAKTOWANO] grudnia 2016r. Postępowanie do tego podmiotu nie zostało wszczęte z uwagi na duże obciążenie pracą w dziale, co zostało szczegółowo opisane w wyjaśnieniach do spółki NIP [REDAKTOWANO].”

Jak wynikało z udostępnionych kontrolującym akt sprawy, w dniu [REDAKTOWANO] r. Sąd oddalił wniosek NUS z dnia [REDAKTOWANO] o ogłoszenie upadłości spółki z uwagi na brak majątku. Ponadto na spotkaniu Zespołu do spraw analizy zaległości przedawnionych w dniu 10 grudnia 2013r. i 26 lutego 2014r. oraz 20 marca 2014 stwierdzono, że egzekucja jest skuteczna w niewielkim stopniu i ustalono wszczęcie postępowania w sprawie odpowiedzialności osób trzecich. Na kolejnym posiedzeniu Zespołu do spraw analizy zaległości przedawnionych w dniu 26 czerwca 2014r. ustalono że EA złoży wniosek o orzeczenie odpowiedzialności osób trzecich do 30 lipca 2014r.

- NIP [REDAKTOWANO] (kwota zaległości [REDAKTOWANO] zł) - NUS wyjaśnił, że „pięcioletni termin, o którym mowa w art. 118 Op do wydania decyzji w

przedmiocie odpowiedzialności osób trzecich upłynął 31 grudnia 2015r., a postępowanie egzekucyjne zostało umorzone z uwagi na bezskuteczność w dniu 30 czerwca 2016r. Należy nadmienić, że decyzje wydane przez UKS stały się ostateczne w dniu 20 czerwca 2016r."

Jak wynikało z udostępnionych kontrolującym akt sprawy decyzja wymiarowa wydana przez UKS Nr [REDAKTOWANO] dotyczyła podatku VAT od stycznia do lipca 2010r., nie obejmowała natomiast podatku VAT za wrzesień 2010r. oraz podatku PIT za marzec, maj i sierpień 2010r. Jak wynika z protokołu ze spotkania Zespołu do spraw analizy zaległości przedawnionych na spotkaniu w dniu 25 września 2015r. stwierdzono, że wpisane hipoteki przewyższają wartość nieruchomości należących do spółki. Natomiast na spotkaniu tego zespołu w dniu 14 marca 2016r. cyt. „rozważono przerzucenie odpowiedzialności na osoby trzecie, jednak z uwagi na kwotę przerzucenia w wysokości 13.000 zł za 2011r. w podatku VAT odstąpiono od orzekania, pozostała kwota zaległości dotyczy wcześniejszych okresów, tak więc nie może być przedmiotem orzekania.”

3) w przypadku 4 podmiotów (NIP [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO]) NUS do ostatniego dnia kontroli (10 października 2017r.), orzekł odpowiedzialność osób trzecich w trybie art. 116 Ordynacji podatkowej wyłącznie do części zaległości z badanego okresu tj.:

- NIP [REDAKTOWANO] - z kwoty zaległości [REDAKTOWANO] zł (z badanego okresu VAT i CIT 2011r.) orzeczono odpowiedzialność osób trzecich w dniu 20 czerwca 2014r. jedynie za zaległości na kwotę [REDAKTOWANO] zł, tj. za VAT za grudzień 2011r. i CIT 2011r. NUS wyjaśnił, że „okresy kontrolowane obejmują zaległości przypisane decyzjami w 2015r. Postępowanie egzekucyjne za te okresy zostało umorzone z uwagi na bezskuteczność w dniu 30 czerwca 2016r. Z uwagi na ekonomikę postępowania odstąpiono od orzekania o odpowiedzialności za ww. zakresie, jako że prowadzone postępowanie egzekucyjne okazało się bezskuteczne i nie ściągnięto od osoby odpowiedzialnej jakiegokolwiek należności. Należało skupić się na podmiotach, które mogły przynieść wymierne korzyści dla budżetu państwa.”

Jak wynikało z udostępnionych kontrolującym akt sprawy, NUS już w dniu 11 czerwca 2013r. miał informację z EA o bezskuteczności egzekucji prowadzonej wobec spółki. Natomiast na posiedzeniu Zespołu do spraw analizy zaległości przedawnionych w dniu 11 lutego 2015r. odnotowano informację, że nie można prowadzić sprzedaży nieruchomości z uwagi na hipotekę banku przed hipoteką NUS.

- NIP [REDAKTOWANO] - z kwoty zaległości [REDAKTOWANO] (z badanego okresu VAT, za styczeń, luty, kwiecień i maj 2011r.) orzeczono odpowiedzialność osób trzecich w dniu 31 maja 2017r. jedynie za zaległości na kwotę [REDAKTOWANO] zł, tj. za VAT za grudzień 2011r. NUS wyjaśnił, że „pięcioletni termin o którym mowa w art. 118 Op do wydania decyzji w przedmiocie odpowiedzialności osób trzecich upłynął 31 grudnia 2016r., a postępowanie egzekucyjne zostało umorzone z uwagi na bezskuteczność w dniu 29 grudnia 2016r. Decyzje wymiarowe za ten okres stały się ostateczne w dniu 20 czerwca 2016r.”

Jak wynikało z udostępnionych kontrolującym akt sprawy decyzja wymiarowa za badane okresy była ostateczna w dniu [REDAKTOWANO] 2016r., ale Dział Spraw Wierzycielskich wystawił na te zaległości tytuły wykonawcze dopiero po pięciu miesiącach tj. w dniu [REDAKTOWANO] 2016r. Ponadto jak wynika z pisma skierowanego w dniu 10 listopada 2016r. do EA, Dział Spraw Wierzycielskich posiadał informację o posiadanych przez spółkę nieruchomościach i ruchomościach.

- NIP [REDAKTOWANO] - z kwoty zaległości [REDAKTOWANO] zł (z badanego okresu VAT za marzec, czerwiec, wrzesień i grudzień 2011r. oraz CIT 2011) orzeczono odpowiedzialność osób trzecich w dniu 10 maja 2017r. jedynie za zaległości na kwotę [REDAKTOWANO] zł, tj. za VAT za grudzień 2011r. i CIT za 2011r. NUS wyjaśnił, że „za zaległości z tytułu VAT za 3,6,9/2011 r. zgodnie z art.118 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa termin do wydania ww. decyzji upływał [REDAKTOWANO] 2016 r., postępowanie do tego podmiotu w tym zakresie nie zostało wszczęte w 2016 r. z uwagi na duże obciążenie pracą w dziale. Obejmując stanowiska kierownika działu w 2015 r dokonano przeglądu wszystkich spółek pod kątem możliwości orzeczenia odpowiedzialności osób trzecich, wykorzystując dostępne raporty z aplikacji e² Orus oraz wpływające z komórki egzekucyjnej postanowienia o umorzeniu postępowania z uwagi na jego bezskuteczność. Praca została przydzielona wszystkim pracownikom działu niezależnie od ich dotychczasowych obowiązków z uwagi na dużą ilość wytypowanych spraw. Realizując zadanie w zakresie orzekania o odpowiedzialności osób trzecich i mając na uwadze ilość podmiotów generujących zaległości podatkowe utworzono harmonogramy prac pozwalające na sprawną realizację tego zadania, z uwzględnieniem kwot zaległości oraz możliwości kadrowych komórki wierzyielskiej. W pierwszej kolejności realizowane są zaległości pow. 10.000,00 zł. Ważnym elementem takiej polityki jest analiza zaległości pod kątem ich przedawnienia. Dokładano wszelkich starań, aby żadna z zaległości wygenerowanych przez dłużników nie ulegała przedawnieniu. W 2016 roku pozostało do zrealizowania 14 spraw plus te, które pojawiły się w trakcie roku (9 spraw), czyli ok. 23 spraw, nadmienić należy że pozostali pracownicy wrócili do swoich obowiązków, a sprawy zostały przydzielone trzem pracownikom, którzy realizowali jeszcze inne zadania nałożone do wykonania na komórkę. Jedna z osób pracujących w komórce wierzyielskiej decyzją ówczesnego naczelnika została od kwietnia na okres 4 miesięcy oddelegowana do komórki egzekucyjnej celem wsparcia tej komórki, co osłabiło pracę działu i wymagało przeorganizowania pracy. Dodatkowo pracownicy działu zostali zaangażowani do realizacji zadań związanych z akcją PIT (wprowadzanie zeznań rocznych, zajęć komorniczych, dyżury (celem zapewnienia sprawnej realizacji zadań całego urzędu), jak również w tym okresie wszyscy pracownicy działu byli zaangażowani w akcję „Listów Behawioralnych”, która był priorytetowa, co również nie pozwoliło na bieżące realizowanie zadań nałożonych na komórkę zgodnie z regulaminem organizacyjnym. Dodatkowo w listopadzie pracownik zajmujący się sprawami osób trzecich odszedł z urzędu i potrzebna była kolejna reorganizacja działu oraz przydzielenie spraw, które do tej pory prowadził. Ilości spraw już wszczętych i wymagających

wydania decyzji nie pozwoliły na wszczynanie kolejnych, dlatego postępowanie do tego podmiotu zostało wszczęte w lutym 2017r."

Jak wynikało z udostępnionych kontrolującym akt sprawy postępowanie egzekucyjne zostało umorzone w dniu [REDAKTOWANO] r. Natomiast w dniu [REDAKTOWANO] 2016r. Dział Spraw Wierzycielskich wystąpił do Działu Egzekucji Administracyjnej o informacje i materiały dotyczące postępowania egzekucyjnego w związku z wnioskiem o orzeczenie odpowiedzialności osoby trzeciej.

- NIP [REDAKTOWANO] - z kwoty zaległości [REDAKTOWANO] zł (z badanego okresu PIT i VAT za 2010r. i 2011r.) orzeciono odpowiedzialność osób trzecich w dniu 21 stycznia 2015r. za zaległości na kwotę [REDAKTOWANO] zł tj. za VAT za 2010 i 2011r. NUS wyjaśnił, że „pięcioletni termin, o którym mowa w art. 118 Op do wydania decyzji w przedmiocie odpowiedzialności osób trzecich upłynął odpowiednio [REDAKTOWANO] 2015r. i [REDAKTOWANO] 2016r. Podkreślenia wymaga, że decyzje orzekające odpowiedzialność płatnika za 10-12/2010r. wydane zostały [REDAKTOWANO] r., zaś za okres 03-12/2011r. w dniu [REDAKTOWANO] r. Z uwagi na ekonomikę postępowania, realne możliwości wyegzekwowania przedmiotowych zaległości podatkowych z tytułu PIT, mając na uwadze kwotę aktualnego zadłużenia osoby trzeciej, odstąpiono od orzekania o odpowiedzialności podatkowej za PIT 2010 i 2011r."

Jak wynikało z udostępnionych kontrolującym akt sprawy w dniu 30 sierpnia 2013r. NUS i ZUS skierował do Sądu wnioski o ogłoszenie upadłości spółki. W dniu [REDAKTOWANO] r. Sąd oddalił niniejszy wniosek z uwagi na brak majątku na pokrycie kosztów postępowania. W dniu [REDAKTOWANO] r. NUS skierował wniosek o zakaz prowadzenia działalności przez osobę trzecią [REDAKTOWANO]. W dniu [REDAKTOWANO] r. Dział Postępowań Podatkowych uzyskał z Działu Egzekucji Administracyjnej informację o częściowej bezskuteczności egzekucji wobec spółki. Ponadto na posiedzeniu Zespołu do spraw analizy zaległości przedawnionych w dniu 20 marca 2014r. ustalono zasadność orzeczenia odpowiedzialności osób trzecich.

Z powyższych wyjaśnień wynika, że powody niewszczyniania postępowań w przedmiocie orzekania odpowiedzialności na osoby trzecie przez NUS to:

- zbyt późne umorzenie postępowania egzekucyjnego bądź brak informacji o częściowej bezskuteczności egzekucji wobec spółki,
- zbyt późne wydanie decyzji wymiarowej oraz orzekającej odpowiedzialność płatnika,
- problemy kadrowe i organizacyjne (obciążenie pracą),
- bezskuteczna egzekucja wobec osoby trzeciej.

Odnosząc się do powyższego, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Gdańsku zauważa, że w żadnym przypadku brak orzeczenia odpowiedzialności na osoby trzecie nie wynikał z przyczyn formalno-prawnych. Powołane przez NUS problemy kadrowe i organizacyjne wpływają na realizację zadań, lecz nie stanowią usprawiedliwienia dla nienależytej ich realizacji. NUS jest bowiem odpowiedzialny za realizację zadań i właściwą, w ramach posiadanych możliwości kadrowych, alokację pracowników. Natomiast ocenie podlega wykonywanie zadań przez kontrolowaną jednostkę, niezależnie od polityki

	kadrowej i modelu zarządzania realizowanego w Urzędzie. Natomiast w przypadku podanych przez NUS powodów dotyczących zbyt późnego umorzenia postępowania egzekucyjnego bądź braku informacji o częściowej bezskuteczności egzekucji należy zauważyć, że w większości przypadków NUS miał informacje z innych źródeł, sygnalizujące możliwość bezskuteczności egzekucji lub co najmniej częściowej jej bezskuteczności. Podkreślenia wymaga, że formalne umorzenie postępowania egzekucyjnego nie jest wymogiem ustawowym dla orzeczenia odpowiedzialności osoby trzeciej. Dodatkowo w jednym przypadku odnotowano wystawienie tytułu wykonawczego i przekazanie go do Działu Egzekucji dopiero po pięciu miesiącach od daty uprawomocnienia się decyzji wymiarowej. Należy również wskazać, że późne wydawanie decyzji wymiarowych bądź decyzji orzekających odpowiedzialność płatnika nie jest usprawiedliwieniem do braku orzeczenia odpowiedzialności osób trzecich zwłaszcza, że w większości przypadków NUS dysponował jeszcze kilkumiesięcznym okresem do wszczęcia i wydania decyzji na podstawie art. 116 Op. Chybione jest również podane w jednym przypadku wyjaśnienie przez NUS powodu odstąpienia od orzeczenia odpowiedzialności osób trzecich z uwagi na bezskuteczność egzekucji wobec osoby trzeciej. Jak wynika bowiem z udostępnionym kontrolującym akt sprawy NUS mógł orzec odpowiedzialność osoby trzeciej za zaległości z tytułu VAT (od stycznia do listopada 2011r.) w łącznej w kwocie [REDACTED] zł do końca 2016r., natomiast bezskuteczność egzekucji wobec majątku jednego z członków zarządu spółki została stwierdzona w dniu [REDACTED] r. postanowieniem Naczelnika Urzędu skarbowego w Namysłowie Nr [REDACTED], które wpłynęło do NUS [REDACTED] 2017r.
Ustalenia	Stwierdzono, że NUS za kontrolowany okres w badanej próbie w ograniczonym zakresie stosował instrumenty przewidziane przepisami prawa w przedmiocie orzekania odpowiedzialności osób trzecich dla zarządzania zaległościami podatkowymi objętymi ryzykiem przedawnienia z tyt. niezapłaconych zobowiązań, choć istniały ku temu ustawowe przesłanki.
Ocena cząstkowa	Działalność NUS w zakresie stosowania instrumentów przewidzianych przepisami prawa dla zarządzania zaległościami podatkowymi objętymi ryzykiem przedawnienia z tyt. niezapłaconych zobowiązań za lata 2010 – 2011 w zakresie orzekania odpowiedzialności osób trzecich należy ocenić negatywnie.
2c. Stosowanie instrumentów przewidzianych przepisami prawa dla zarządzania zaległościami podatkowymi objętymi ryzykiem przedawnienia z tyt. niezapłaconych zobowiązań za lata 2010 – 2011 w zakresie: wszczynania postępowań przygotowawczych w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe (KKS).	
Stan prawny	Ustawa z dnia 10 września 1999r. Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013. poz. 186 z późn. zm.); Ustawa z dnia 06 czerwca 1997r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 1997r. Nr 89 poz. 555 z późn. zm.); Ustawa z dnia 06 czerwca 1997r. Kodeks karny (Dz. U. z 1997r. Nr 88 poz. 553 ze zm.); Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 2011r. w sprawie nakładania kary grzywny w drodze mandatu karnego za wykroczenia skarbowe (Dz. U. z 2011r. Nr 94 poz 552 ze zm.); Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 08 grudnia 2005r. w sprawie

	wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania związanych ze zgłoszeniem wniosku o zezwolenie na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe (Dz. U. z 2005r. Nr 244 poz. 2074); Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 czerwca 2003r. w sprawie określenia organów uprawnionych obok Policji do prowadzenia dochodzeń oraz organów uprawnionych do wnoszenia i popierania oskarżenia przed sądem pierwszej instancji w sprawach podlegających rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym, jak również zakresu spraw zleconych tym organom (Dz. U. z 2003r. Nr 108 poz. 1019 ze zm.); Ustawę z dnia 10 października 2002r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2002r. Nr 200 poz. 1679 ze zm.).
Opis stanu faktycznego	Badaniu poddano 10 wytypowanych podmiotów.
Ustalenia	W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym powyżej zakresie stwierdzono, iż wobec wszystkich podmiotów (niektóre podmioty posiadały zaległości podatkowe z różnych tytułów) zostały skierowane wnioski o ukaranie do komórki karnej skarbowej, z czego we wszystkich przypadkach wszczęto dochodzenia, a sprawy zakończyły się skierowaniem do Sadu Rejonowego w Gdyni IX Wydział Karny aktów oskarżenia oraz skazaniem lub umorzeniem postępowania przygotowawczego. Natomiast wobec jednego z podmiotów (posiadającego zaległości podatkowe z różnych tytułów) w przypadku zaległości z tytułu podatku od towarów i usług właściwa komórka urzędu skarbowego nie skierowała wniosku o ukaranie do komórki karnej skarbowej. Wyjaśnienia w przedmiotowym zakresie stanowią załącznik do akt kontroli.
Ocena częściowa	Działalność NUS w zakresie stosowania instrumentów przewidzianych przepisami prawa dla zarządzania zaległościami podatkowymi objętymi ryzykiem przedawnienia z tyt. niezapłaconych zobowiązań za lata 2010 – 2011 w zakresie: wszczynania postępowań przygotowawczych w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe (KKS) należy ocenić pozytywnie .
2d. Stosowanie instrumentów przewidzianych przepisami prawa dla zarządzania zaległościami podatkowymi objętymi ryzykiem przedawnienia z tyt. niezapłaconych zobowiązań za lata 2010 – 2011 w zakresie: egzekucji administracyjnej pod kątem częstotliwości podejmowanych przez Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni czynności egzekucyjnych.	
Stan prawny	Ustawa z dnia 17.06.1966r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017r. poz. 1201 ze zm.), Ustawa z dnia 14.06.1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017r. Poz. 1257 ze zm.).
Opis stanu faktycznego	W przypadku 9 podmiotów – osób prawnych, posiadających zaległości podatkowe stanowiące przedmiot niniejszej kontroli stwierdzono na dzień podjęcia czynności kontrolnych tj. 02.10.2017 r., że Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni zakończył w drodze umorzenia w trybie art. 59 § 2 u.p.c.a. postępowania egzekucyjne prowadzone do majątku wytypowanych Spółek odpowiednio: w 2015r. w przypadku Spółki NIP [REDAKTOWANO] (w dniu [REDAKTOWANO]) oraz w 2016r., co stwierdzono w przypadku pozostałych 8

	podmiotów o nr NIP: [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]. W przypadku jednej osoby prawnej NIP [REDACTED] brak było możliwości wszczęcia postępowania egzekucyjnego, co stwierdził organ egzekucyjny w piśmie z dnia [REDACTED], przy którym zwrócił wierzycielowi tytuły wykonawcze o nr: od [REDACTED] do [REDACTED], jako przyczynę wskazując wykreślenie siedziby Spółki z KRS. W świetle powyższego zasadne było zbadanie przebiegu procesu egzekucyjnego na podstawie najstarszych z wytypowanych zaległości podatkowych dot. 9 podmiotów, w których nastąpiło umorzenie postępowań egzekucyjnych. Według tego kryterium kontrolą objęto sprawy o nr systemowych: [REDACTED] (NIP [REDACTED]), [REDACTED] (NIP [REDACTED]), [REDACTED] (NIP [REDACTED]), [REDACTED] (NIP [REDACTED]), [REDACTED] (NIP [REDACTED]), [REDACTED] (NIP [REDACTED]), [REDACTED] (NIP [REDACTED]), [REDACTED] (NIP [REDACTED]), [REDACTED] (NIP [REDACTED]).
Ustalenia	Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni, jako organ egzekucyjny, w 4 na 9 badanych spraw pozostawał w zwłoce co do: - wszczęcia egzekucji przekraczającej 30 dni: [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] - oraz w 2 na 9 badanych spraw pozostawał w zwłoce: - w dokonaniu pierwszej czynności egzekucyjnej w ciągu 60 dni od dnia wpływu tytułu wykonawczego: [REDACTED], [REDACTED] przy czym w żadnym przypadku okres pomiędzy wpływem tytułu wykonawczego a pierwszą czynnością egzekucyjną nie przekroczył 183 dni. Zbadana w 9 sprawach częstotliwość czynności egzekucyjnych podejmowanych w toku postępowania dowodzi, iż w 8 sprawach okres beczynności organu egzekucyjnego przekroczył 183 dni (nr [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] przy czym w sprawach o nr: [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] zwłoka w działaniach wystąpiła wielokrotnie. W skrajnych przypadkach beczynność organu egzekucyjnego trwała 1109 dni jak w sprawie [REDACTED], bądź 1102 dni jak w sprawie [REDACTED]. We wszystkich sprawach, w toku prowadzenia których organ egzekucyjny powziął wiedzę w zakresie wystąpienia okoliczności zbiegu egzekucji administracyjnej z sądową (nr systemowe spraw: [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]) stwierdzono przejawy beczynności organu w zakresie kierowania wniosku o rozstrzygnięcie zbiegu egzekucji administracyjnej z sądową lub zwłoki w przekazaniu ww. wniosków. W przypadku sprawy nr [REDACTED] stwierdzono brak zasadności statusu zawieszenia na podstawie art. 62 u.p.e.a. w okresie: od 14.05.2014r. do 17.11.2016r. wobec treści postanowienia Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia [REDACTED] sygn.-[REDACTED] z dnia [REDACTED] o umorzeniu postępowania w sprawie zbiegu egzekucji do rachunku bankowego. Ponadto podejmowane były działania pozorne w zakresie kierowania tytułów wykonawczych do innych organów egzekucyjnych jak w sprawach o nr: - [REDACTED], w której brak było celowości działania w przekazaniu akt egzekucyjnych w dniu [REDACTED]. Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w Pucku celem prowadzenia egzekucji z nieruchomości wobec informacji Komornika sądowego z dnia [REDACTED] o zakończeniu postępowania;

	- [REDACTED] w której brak było celowości ponownego kierowania tytułów wykonawczych do Naczelnika Urzędu Skarbowego w Wejherowie w dniu [REDACTED] r. wobec ich zwrotu przez ww. organ egzekucyjny w dniu [REDACTED] r. pod kątem rozważenia egzekucji z nieruchomości oraz negatywnej opinii wierzyciela z dnia [REDACTED] r. stanowiącej o braku ekonomiki wszczęcia egzekucji z nieruchomości; - [REDACTED] w której brak było celowości działania w przekazaniu akt egzekucyjnych w dniach: [REDACTED] r., [REDACTED] r. Naczelnikowi Pierwszego Urzędu Skarbowego w Warszawie, który przy piśmie z dnia [REDACTED] dokonał zwrotu 157 tytułów wykonawczych, kwestionując ustalenia Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni w zakresie ustalenia właściwości miejscowej do prowadzenia egzekucji z majątku Spółki dokonane wyłącznie w oparciu o art. 22 u.p.e.a. Charakter tych działań noszących znamiona pozorności i niecelowości, a także brak wprowadzenia ww. tytułów wykonawczych do podsystemu Egapoltax po zwrocie przez ww. organy egzekucyjne w konsekwencji skutkowało niekiedy kilkuletnią beczynnością Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni (co zostało opisane w części ogólnej projektu wystąpienia). Innym przejawem pozornych działań organu egzekucyjnego była znaczna ilość sporządzanych raportów o niemożności dokonania czynności egzekucyjnych w zestawieniu do ogółu czynności, co stwierdzono w sprawach o nr: [REDACTED] Pozytywnym przejawem praktyki kontrolowanej jednostki było respektowanie obowiązku nałożonego treścią art. 55 a u.p.e.a. w zakresie dokonania wpisu w KRS w Dziale 4 Rubryka 1 zatytułowanym Zaległości, co stwierdzono w przypadku podmiotów o nr NIP : [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED].
Ocena częściowa	Stwierdzono, że organ egzekucyjny w większości badanych spraw (8 na 9 kontrolowanych) wielokrotnie w toku prowadzonych postępowań pozostawał w beczynności, zaś pomimo posiadanej wiedzy o braku majątku zobowiązanych podmiotów pozostawał w zwłoce do zakończenia postępowań egzekucyjnych objętych kontrolowanymi tytułami wykonawczymi. W żadnym przypadku nie stwierdzono zastosowania instytucji wyjawienia majątku zobowiązanych. W jednym przypadku (NIP [REDACTED]) kontrolowany Urząd podjął działania celem ogłoszenia upadłości Spółki, jednakże Sąd oddalił wniosek o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika. Natomiast w części badanych akt wytypowanych osób prawnych stwierdzono respektowanie obowiązku nałożonego treścią art. 55 a u.p.e.a. Procentowy udział spraw, w których odnotowano zwłokę we wszczęciu postępowania egzekucyjnego, jak i przerwy w cyklicznych działaniach organu egzekucyjnego, oscylujące w obu obszarach na poziomie ponad 50% implikują ocenę negatywną. Dodać należy, iż z dniem 01.07.2016r. nastąpiła zmiana na stanowisku Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni oraz z dniem 01.10.2016r. zmiana na stanowisku kierownika Działu Egzekucji Administracyjnej – komornika skarbowego.

Jednocześnie zauważyć należy, iż organ egzekucyjny incydentalnie rejestrował odpowiedzi uzyskane na podstawie art. 36 u.p.e.a. w podsystemie Egapoltax, wykorzystując opcję podsystemu „Dodatkowe informacje”, (rejestrację stwierdzono w przypadku podmiotów o nr NIP : [REDACTED], [REDACTED]).

Inne uchybienia stwierdzone w badanych sprawach:

Braki w dokumentacji źródłowej w postaci:

- odpowiedzi dłużników zajętych wierzytelności i zwrotnych potwierdzeń odbioru w przypadku zobowiązanej Spółki NIP [REDACTED] (nr czynności: [REDACTED]);
- zawiadomienia o zajęciu rachunku bankowego z dnia [REDACTED]. (nr czynności: [REDACTED] dot. Spółki NIP [REDACTED];

Odnośnie współpracy komórek organizacyjnych Drugiego Urzędu Skarbowego w Gdyni na podstawie okazanych akt egzekucyjnych stwierdzono jej zaistnienie w sprawach o nr:

- [REDACTED] Dział Kontroli Podatkowej poinformował Dział Egzekucji Administracyjnej o rachunku bankowym Spółki w dniu [REDACTED].;
- [REDACTED] Dział Spraw Wierzycielskich przekazując w dniu [REDACTED] s. tytuły wykonawcze załączył wydruki: e-Orus, CEPiK i CRKW;
- [REDACTED] Dział OB wystąpił w dniu [REDACTED] r. do KP o przeprowadzenie kontroli w zakresie adresu rejestracyjnego Spółki, w efekcie czego Dział Kontroli w dniu [REDACTED] r. ustalił, iż od dnia [REDACTED] r. inna firma prowadzi działalność pod ww. adresem; Dział Egzekucji Administracyjnej w ramach współpracy wystąpił w dniu [REDACTED] r. do Działu Spraw Wierzycielskich w przedmiocie wszczęcia egzekucji z nieruchomości;
- [REDACTED] - w dniu [REDACTED] r. Dział Egzekucji Administracyjnej poinformował Dział Postępowania Podatkowych o bezskuteczności egzekucji oraz w dniu [REDACTED] r. przekazał informację do Kontroli Podatkowej, w efekcie czego uzyskano odpowiedź o rozważaniu wdrożenia procedury orzeczenia odpowiedzialności na osoby trzecie.

Odnosząc powyższe ustalenia do treści obowiązującej od dnia [REDACTED] r. Wewnętrznej procedury postępowania 2209-SWS.020.14.17 regulującej kwestie współpracy komórek organizacyjnych Urzędu w zakresie spraw wierzycielskich należy unikać zbiurokratyzowanych form działania w bieżącej pracy.

**Ocena
cząstkowa**

W ocenie kontrolujących badane tytuły wykonawcze nie były pomijane przez organ egzekucyjny przy stosowanych do majątku zobowiązanego nowych środkach egzekucyjnych, jakkolwiek w znikomej części spraw ich rezultat nie był analizowany pod kątem celowości i skuteczności zastosowanych środków egzekucyjnych.

Ponadto NUS wykazywał aktywność w pozyskiwaniu informacji dotyczących

	majątku zobowiązanych, przy czym pozyskane informacje w przeważającej mierze weryfikował ze znacznym opóźnieniem. Co do zasady organ egzekucyjny wykorzystywał również dostępne mu informacje wynikające z baz danych Urzędu Skarbowego. W związku z powyższym działania kontrolowanej jednostki w tym zakresie należy ocenić pozytywnie z uchybieniami.
--	---

IV. Zalecenia

Zalecenia/ Wnioski pokontrolne	Przedstawiając powyższe ustalenia kontroli Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Gdańsku poleca: 1) Stosowanie w pełnym zakresie przewidzianych przepisami prawa instrumentów dla zarządzania zaległościami podatkowymi objętymi ryzykiem przedawnienia w zakresie: wydawania decyzji zabezpieczających, orzekania o odpowiedzialności osób trzecich oraz zapewnienie efektywniejszej współpracy komórki egzekucyjnej i właściwych komórek Urzędu celem stosowania w/w instrumentów; 2) Przestrzeganie zasady szybkości działania organu egzekucyjnego, eliminując przypadki zwłoki we wszczynaniu lub przerwy w prowadzeniu postępowań egzekucyjnych; 3) Analizowanie skuteczności uprzednio stosowanych w toku egzekucji administracyjnej środków egzekucyjnych, celem wyeliminowania przypadków braku celowości ponawiania nieefektywnych lub noszących znamiona pozorności, działań organu; 4) Konsekwentnie i bez zbędnej zwłoki kontynuowanie działań organu w trybie art. 71a § 1 u.p.e.a. zmierzających do wypełnienia przez dłużnika zajętej wierzytelności jego ustawowych obowiązków w przekazaniu zajętej wierzytelności lub złożeniu oświadczenia zwalniającego go z tej odpowiedzialności; 5) Wykorzystywanie narzędzi informatycznych w celu analizy baz danych dostępnych w Urzędzie Skarbowym, jak również stosowanie uprawnień wynikających z art. 36 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, kierując zapytania do wszelkich instytucji celem pozyskania wszechstronnych informacji o składnikach majątku i dochodach zobowiązanego; 6) Dochowywanie należytej staranności i terminowości w rejestracji poszczególnych czynności i zdarzeń wskazujących działania organu egzekucyjnego w aplikacji Egapoltax, w tym korzystanie z funkcjonalności „Dodatkowe informacje o zobowiązanym”. Zgodnie z art. 48 ustawy o kontroli w administracji rządowej od wystąpienia pokontrolnego nie przysługują środki odwoławcze. Na podstawie art. 49 ustawy o kontroli w administracji rządowej, w nawiązaniu do przedstawionych powyżej ustaleń kontroli, proszę o przedłożenie w terminie 1 miesiąca od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego informacji o sposobie wykorzystania zaleceń, wykorzystania wniosków lub przyczynach ich niewykorzystania albo o innym sposobie usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.
--	---

	Jednocześnie w związku z poleceniem Ministerstwa Finansów zobowiązuję do przekazania do tut. Izby Administracji Skarbowej informacji o rezultatach wdrożonych zaleceń pokontrolnych w terminie 9 miesięcy licząc od daty <u>sporządzenia</u> przez jednostkę kontrolowaną informacji o zrealizowaniu zaleceń pokontrolnych.
--	---

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Gdańsk, dnia 2018-02-05

wz. Dyrektora
Izby Administracji Skarbowej
w Gdańsku
B. Kowalska
Barbara Kowalska
ZASTĘPCA DYREKTORA

(podpis kierownika jednostki kontrolującej)

Obszar oznaczony kolorem identyfikuje zakres wyłączenia jawności, o którym mowa w art. 8 ustawy o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2016 r., poz. 1764 j.t.).

W zaczernionych fragmentach dokonano wyłączenia jawności w zakresie tajemnicy skarbowej na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2016 r., poz. 1764 j.t.).

Wyłączenia jawności dokonały:

Izabela Malik – Starszy Inspektor ds. ochrony informacji niejawnych i tajemnicy skarbowej;

Mirosława Drąg – Starszy Specjalista ds. ochrony informacji niejawnych i tajemnicy skarbowej, Kierownik Kancelarii Tajnej.

